

Изази Недјељом. Цијена: За ЦРНУ ГОРУ и АУСТРО-УГАРСКУ (с БОСНОМ и ХЕРЦЕГОВИНОМ) За годину 6 ф., на по год. и ф., на четврт године 1 ф. 3 50 новчића. За све остале земље у ЈЕВРОПИ и АМЕРИЦИ: на годину 20 франака, на по године 10 франака, на четврт године 5 франака.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

ЛИСТ ЗА ПОЛИТИКУ И КЊИЖЕВНОСТ.

Претплата шаље се у плаћеним листима непосредно администрацији «Гл. Црногорца» на Цетиње, а може се и картом унутрњом на пошту у Котор. Доноси шилу се уредништву. Рукописи се не враћају

За огласе плаћа се од реда 5 новч. За огласе веће и на дуже вријеме мање

СЛУЖБЕНИ ДИО.

КЊ. ЦРН.
МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ
И
ЦРКВЕНИХ ДЈЕЛА.

Бр. 349.

НАРЕДБА Управи Цетињске Гимназије О ПРИЈАМУ УЧЕНИКА.

При пријаму ученика у Гимназију наређује вам се да пазите на ове одредбе:

- 1.) У први разред могу бити примљени према годишња само они ученици којима није мање од 10 ни више од 15 година, а према школској спреми само они који су с добрим успјехом свршили четврти разред основне школе, ако уз то још издрже и пријамни испит по Наредби коју ће ово Министарство издати.
- 2.) Ученици, који су се приватно спремали из предмета те се уче у основнијем школама, могу бити примљени у први разред Гимназије, ако издрже прописани пријамни испит.
- 3.) У остале разреде примају се ученици према својим свједочанствима по овим одредбама:
 - а) Из нижега разреда прелазе у виши сви они који имају све добре биљешке (1, 2, 3, 4) а ниједне слабе (5).
 - б) Који имају једну слабу биљешку (5), ма из ког обавезног предмета, ти могу, ако им професорски збор то дозволи ради пријелаза у виши разред, поправити ту биљешку повторним испитом из тог предмета, по Наредби која ће се за то изда и.
 - в) Који имају двије слабе биљешке (5) из два обавезна предмета, ти морају остати у истом разреду, у ком су и прошле године били.
 - г) Који имају из обавезних предмета више од двије слабе биљешке, ти не могу већ више никако примљени бити у Гимназију.
- 4.) За ученике, који дођу из странијех основнијех школа или из странијех гимназија, па желе ступити у Гимназију Цетињску, важе иста ова правила.
- 5.) Ученик, који је био испуштен из основне школе или из Гимназије у Црној Гори или на страни, не може бити примљен у Гимназију, осим ако га је та казна постигла под околностима које му могу служити за олакшицу, о чему ће та Управа вада извјестити ово Министарство и чекати његово рјешење у сваком таквом случају.

Цетиње, 21. Августа 1886.

ЈОВАН ПАВЛОВИЋ.

Бр. 350.

НАРЕДБА УПРАВИ ЦЕТИЊСКЕ ГИМНАЗИЈЕ О ПРИЈАМНИМ ИСПИТИМА.

Пријамним испитима имају се подврћи сви без разлике ученици основнијех школа, који свршивши с добрим успјехом четврти разред тих школа желе ступити у први разред Гимназије, као и они који су можда приватно изучили предмете, те се уче у основнијем школама.

Ови испити држе се прије почетка школске године (дакле прије 1. Септембра) кроз 3 дана, сваки дан по подне од 2—4 уре, и то под надзором управника (или управног професора) и наставника које он на то одреди.

При пријамним испитима тражи се ово од ученика: да знају из науке о вјери онолико колико је прописано за четири разреда основнијех школа, да знају тачно читати и писати српски ћирилицом а по могућству и латиницом, да знају из српскога језика основе науке о облицима, да умију расточити (анализати) просте реченице, да умију по правописнијем правилима писати и при писању знакове тачно стављати и да су вјешти рачуну у све четири врсте са цијелим бројевима.

Мјеродаван је за пријам у Гимназију овај пријамни испит, који се у овдје наведеним границама, ни по што пак испод њих, са свом озбиљношћу и највишом строгаошћу има предузимати како с онијема који из четвртога разреда основнијех школа дођу тако и с онијема који су приватно учили предмете основнијех школа и можда немају прописаног свједочанства из четвртог разреда тих школа.

Свједочанство четвртога разреда основне школе има при том само информативан значај.

Исход пријамних испита нека се по приложеном формулару, заједно са дотичнијем биљешкама из свједочанства основне школе, стави у парочити списак и поднесе још прије почетка школскијех предавања овом Министарству.

Цетиње, 22. Августа 1886.

ЈОВАН ПАВЛОВИЋ.

(ФОРМУЛАР)

Гимназија

ИСХОД ПРИЈАМНИХ ИСПИТА

ЗА I. РАЗРЕД ГИМНАЗИЈСКИ У ПОЧЕТКУ ШКОЛСКЕ ГОДИНЕ 18 . .

БРОЈ	ИМЕ УЧЕНИКА, ГОДИНА И ДАН РОЂЕЊА МУ.	РАЗРЕД, ИМЕ И МЈЕСТО ПОТОЂЕ ШКОЛЕ КОЈУ ЈЕ СВРШИО.	БИЉЕШКА ИСПИТА (И.) БИЉЕШКА СВЈЕДОЂЕ (С.)			ПРИМА СЕ — ОДБИЈА СЕ.
			НАУКА ВЈЕРЕ.	СРПСКИ ЈЕЗИК.	РАЧУН.	

Бр. 352.

НАРЕДБА Управи Цетињске Гимназије О ПОВТОРНИМ ИСПИТИМА.

Повторним испитима подложни су они ученици Гимназије, који су у прошлој школској години ма из ког обавезног предмета добили једну слабу биљешку (5), па им професорски збор дозволи да ту биљешку могу поправити, ради пријелаза у виши разред.

Повторни испити држе се у почетку школске године, прије по што отпочну редовна предавања, дакле прије 1. Септембра.

Овдје имам примјетити, да се пољторни испити не могу и не смију дозволити сваком ученику који једну слабу биљешку добије, него само онијема код којих је основано надање и велика вјероватност, да ће трудом својим за вријеме распушта напредити оно, у чему су показали празнину или слабост. Ученицима, код којих се на крају године јасно покаже, да нијесу постигли онај степен позитивнога знања и душевне зрелости, који се тражи, да би могли у вишем разреду прописани наставни материјал ваљано савладати и темељно проучити, — тијем ученицима никако не треба дозволити да помоћу поправнијех испита прелазе у виши разред, јер то би значило да се за два мјесеца без школе а можда и без учитеља може савладати и постићи оно, што се није могло учинити за читаву годину дана у школи и помоћу учитеља; сувише тијем би се запатила у ученика зла навика, да са повторнијем испитима, код којих се не без основа претпоставља да се олако предузимљу, чине на своју штету рђаву спекулацију, па да се за вријеме школске године у појединим предметима, који им можда нијесу у вољи, запусте и занемаре.

Зато препоручујем и налажем, да се с повторнијем испитима не поступа издашно, него да се предузимљу са свом озбиљношћу и највишом строгаошћу, и да се ученици не пропустују олако у више разреде. Боље је дјецу, док су још млада, задржавати по коју годину у нижим разредима, да ту ухвате добар темељ и добију довољну спремност за више образовање, него пропустити их олако с празнинама и недостацима, да последије вјечито рамљу и патежу, да посрћу у вишим разредима и да на пошљетку изиду из школе као људи половни и недочети. А боље је дјецу, која нијесу за школу, не имајући можда ни дара ни воље, са свијем одбити од школе још за рана, док су толико млада, да се могу предати другијем корисним гранама људскога занимања, него их пропустити олако у више разреде, да се ту, изгубивши свако поуздање у се, отпаде од школе и науке, па да пропадају онда, кад већ више нијесу никуд пристала.

Из свијех тијех разлога поново вам препоручујем при повторним испитима највишу строгаост, разумије се вада уз правичност и савјесност.

Испити повторни нека се држе под руковођењем управника (управнога професора) а у присуству свијех наставника, и нека збор професорски одлучи, може ли се повторно испитани ученик пустити у виши разред или не. О томе нека се поднесе извјештај овом Министарству.

Цетиње, 23. Августа.

ЈОВАН ПАВЛОВИЋ.

Бр. 353.

НАРЕДБА УПРАВИ ЦЕТИЊСКЕ ГИМНАЗИЈЕ О ВОЂЕЊУ ПРОТОКОЛА.

Наређује вам се, да од сад у Гимназији уредно водите ове протоколе:

1) Дјеловодни протокол, у којем ваља да су ове рубрике: текући број; кад је предмет стигао, од кога, под којим бројем и од кога дана; кратак садржај његов; ко очекује одговор на њега и докле; шта је ријешено на њега; кад је ријешено а кад експедирано; је ли претресан у конференцији, кад и под којим бројем; кратки садржај рјешења конференције; од кога се ишчекује одговор и докле; бројеви овога протокола који с овим стоје у свези; примједбе.

2) Летпис Гимназије, у којем ваља да се наведе све што се важније догоди преко године у Гимназији, а односи се на њено стање и њену радњу.

3) Зборник свију закона и Министарствених расписа, наредба, унутрштва и одлука, те се односе на Гимназију.

4) Главни Каталог: за сваки разред, у којем ваља да стоји: име и презиме ученика, азбучним редом; година и дан рођења; вјера и народност; отаџбина и мјесто рођења; име и занимање родитеља или старатеља и гдје живи; у кога је на стану; ужива ли стипендију, чију и колико; примједбе. Испод те главе ваља да има сваки ученик у главном протоколу читаву своју страну, гдје ће му се уписати извјештај о успјеху из свијех ученијех предмета, владања и труда у првом (васиљевском) и другом (бурђевском) одјеку и на крају године цијела школска свједоџба, а испод свега тога ваља да дође „општа примједба“, гдје ће му се уписати општа биљешка успјеха са редом мјеста које заузима међу ученицима својега разреда, и примједба: може ли пријети у виши разред или не. Под сваком овом страном има се потписати при крају школске године: управник (управни професор) Гимназије и сви професори.

5) Разредне књиге, за сваки разред по једна, у којима ваља да стоји ово: сваки дан и датум поименце; сваки час предавања; потписе присутног професора на сваком часу; поименце ученици који су одсуствовали на сваком часу; који су се одопњели; колико је који час ова изостао; колико је часова оправдао, а колико није; примједбе за владање, пажњу и труд; казне. То све ваља да дође у разредну књигу с једне стране, а с друге стране треба сваки професор у кратком изводу да запише шта је предавао свакога часа.

6) Записник професорскијех конференција по годишњима уређен.

7) Потпуни главни Инвентар и специјални инвентари по структурама

Цетиње, 23. Августа 1886.

ЈОВАН ПАВЛОВИЋ.

Наименовање.

Највишим рјешењем Његовога Височанства Књаза, од данашњаг дана, наимен ван је испитани из математике, физике и хемије професор Душан К. Јовановић за редовног професора математике на великој кн. црн. државној Гимназији Цетињској.

Цетиње, 25. Августа 1886.

Јован Павловић.

НЕСЛУЖБЕНИ ДНО.

ТЕЛЕГРАМИ „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“.

БЕЧ, 18 авг. (Кор. бир. — касно за прошли број). Књаз Александар стигао је јутрос на 8 час. у Свиштову; гдје је примљен одушевљено, на 10 час. кренуо је даље за Трпново, гдје ће присујети на вече. Стамбулов је врнуо власт у руке Књажеве. Каравелов се повкао на се. Књаз је издао проглас народу бугарском, у ком одобрава све мјере предузете управом Стамбулова, потврђује министарство те га је Стамбулов образовао и Муткурова као к мандира бугарске војске. Захваљује се народу у воједи на вјерности показатој пријестолу у тако тешке дане и на дјелу им у корист „независности“ Бугарске и у част бугарског имена.

ТРНОВО, 18 (стигао 19) авг. Књаз је присио вечерас на 6 час. Сва је прилика да ће још данас наставити свој пут у Пловдив, у непрестаној слави. Одговарајући на брзојав Краља Србије, у коме му овај честита повратак, изјавио је Књаз наду, да ће се брзо поврнути пријатељски односи између обје државе.

БЕРЛИН, 19 авг. „Norddeutsche Allgemeine Zeitung“, (Бисмарков лист) одговарајући на сумњичења енглеског листа „Morning Post“, каже: „Немачка нема никаква интереса у Бугарској. Што се ми спремамо војнички, томе је крива Француска, она не естано умножава своју силу и чини велике новчане жртве ради тога; само је Француска одговорна за положај у средњој Јевропи.

ЦАРИГРАД, 19 августа. Говори се овдје, да ће Књаз Александар, кад буде сасвим поврнуо ред, отказати се пријестола од своје воље.

БЕРЛИН, 20 авг. „Nation- und Zeitung“ јавља, да ће се Гирс, у свом повратку у Петроград, бавити два дана у Берлину.

СРИЈЕДАЦ, 20 авг. Књаз је стигао у Пловдив, гдје га је гомила на-

рода дочекала усклицима. Овдје се очекује у петак вече. Муткуров дошао је у Сриједац са шест пукова војске, дошавши затворио је у тамницу Каравелова, Цанкова, митрополита Климентина Никифорова и друге; Књаз је наредио да се Каравелов пусти на слободу, Цанков пак и остали остају у тамници (брзојав је о Цанкову нејасан).

СРИЈЕДАЦ, 23 августа. Побуњеничке чете предале су се Књазу на вјеру, молећи милост.

ЦАРСКА РИЈЕЧ.

ПЕТРОГРАД, 20 августа. „Правителствени В стник“ објављује брзојав Књаза Александра Цару од 18 о. м., из Рушчука, и одговор Царев, послат Књазу у Пловдив.

Књаз јавља Цару свој повратак у Бугарску и вели, да у томе, што је руски консуо у Рушчуку био при његовом дочеку, види знак да Русија не одобрава атентат од 9 августа. На томе се захваљује Цару, као и на пошљању Долгорукова. Изјављује тврду вољу пријети сваку жртву да, у споразуму с Долгоруковим и са смјеровима (Царевијем, јамачно), изведе Бугарску из неприлике у којој се налази. Завршујући увјерава Цара о својој оданости: „Начело монархичко“, вели, „приморало ме је да повратим законитост. Русија ми је дала моју круну и ја сам готов да је вратим и положим у руке владоца Русије.“

Цар му на то одговара:

„Не могу одобрити вашег повратка у Бугарску који ће изазвати жалосне посљедице“. Цар се неће никако мијешати у Бугарске неприлике, докле год Књаз Александар остане у Бугарској. Цар овако завршује свој одговор:

„Ваше Височанство знаће шта му ваља чинити. Ја сам наурио чинити оно што ми налаже спомен мога оца, корист Русије и мир и спокојство Русије“.

СРИЈЕДАЦ, 23 августа. Побуњеничке чете предале су се Књазу на вјеру, молећи милост.

СРИЈЕДАЦ, 24 августа. Књаз је стигао јучер на 11 часова у јутро. Народ у граду и по селима поздравно га је симпатично. Дипломатско тијело примило га је (дочекало) у парадном одијелу, осим преставника Русије.

ЛОНДОН, 24 августа. Парламент је примио адресу.

СРИЈЕДАЦ, 24 августа. Књаз је објавио офицерима да је наурио отказати се пријестола, зашто Цар захтијева тај отказ ради добра Бугарске. — Но још је могуће да ће се положај промијенити, ако прераздржани офицери буду сметали поласку Књажеву. Офицери неће да шаљу Цару (денушатије) ниши прчетају на повратак рускијех офицера у бугарску војску.

СРИЈЕДАЦ, 24 августа. Књаз је изјавио службено министарском савјету, да ће се отказати пријестола. Министри и старјешине војске протестовали су. Књаз је одговорио на њихов протест и објаснио им да му је немогуће владати. Савјет се разишао не рјешивши ништа.

ЦАРИГРАД, 24 августа. Торити, енглески посланик, креће за Лондон да се разговори с Идлаелејем бугарском читању.

Због недостатка мјеста изостаје политички преглед. Читаоци ће нам тим прије, надамо се, опростити, што у брзојавима налазе данас довољно накнаде.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ.

ЦЕТИЊЕ, 25 Августа.

(Из Двора.) Његово Височанство Господар и Књаз провео је ове недеље три дана на Његушима с Њ. Свјетлостима Књазом Пишљедником и Књазом Мирком; понавши тамо уторник вече, врнули су се у четвртак вече.

(Господарски дар) Његово Височанство Господар и Књаз извољило је и очет подарити хиљаду флорина на грађење „Зетскога Дома“.

(Свечани пријам у Двору.) У суботу, 23 августа, извољило је Његово Височанство, у свечаној аудијенцији, а у пазочности Свога министра иностраних дјела, г. Ставца Радошковића, примити први пут новог Повјереника послава Француске Републике, г. С. Патримонија.

На 11 часова прије подне пошао је ађутант Њег. Височанства г. Благо Петроваћ к стану г. Повјереника и одмах за тим се врнуо са г. Патримонијем и секретаром посланства, г. д' Аврилом. Почасна чета пред свијетлим Двором учинила је, при доласку и одласку францускога преставника, прописане почасти.

Г. Патримонијо поздравно је Његово Височанство овјем ријечима:

„Ваше Височанство,

Имам част положити у руке Вашег Височанства писма, којима ме Пресједник Републике овјерава при Вашем Височанству.

„Ја сам увјерен, Господару, да

вјерно тумачим чувства владе Републике, изјављујући Вам жеље њене за срећу Вашу и Ваше Породице и за благостање храброг народа црногорског.

„Што се мене тиче, Господару, ја ћу се залазити срећним ако, у току посланства те ми је повјерено при Вашем Височанству, будем стекао Ваше високо благовољење“.

Његово Височанство извољело је на тај поздрав одговорити:

„Господине,

„Мило Ми је што примих из вашњих писама која вас овјеравају као преставника Француске Републике при Мени.

„Ја вам врло срдочно захваљујем на чувствима те ми их изјавише у име владе Републике, која су Ми особито пријатна.

„Ви се можете уздати, Господине од данас, да ћете наћи како у Мене тако и у Моје владе највећу готовост да вам олакша извршење вашег посланства.“

Сјутра-дан, у недјељу, био је, у почит г. Патримонију, сјајан објед у Двору.

(Султанова слава.) У прошли уторник прослављен је у овдашњем ц. отоманском посланству дан кад је Њ. Вел. Султан Абдул-Хамид ступио на владу. У очи тог дана, тек се смркло, засјаше се прозори посланичког дворца освјетљењем, а на крову је свијетлио полумјесец од пламенова. Пред освјетљеним дворцем, поред Зетскога Дома, на цијелом простору врта посланства, бјеху уздигли стотинама фerala разне боје, а у сред врта бјеше чадор у лијепом освјетљењу. Све је Цетиње иштало да гледа ту необично лијепу слику.

Сјутра дан био је први ађутат Њег. Височанства г. Благо Петровић отоманског посланика Цевад-паше да по њему испоручи честитке Њиховијех Височанстава Књаза и Књагиње, Његовом Величанству Султану.

(Пожар.) Исти дан, уторник вече, бјеше се, несретним случајем, уздила дворека кољуншица. Око десетог часа вече зачунаше пушке и загађаше улице. „Огањ!“ — Они који пођоше са пјаце и са главне улице на пламљен пошлемише у први мах, да гори државна тамница, но брзо видјеше да је Господарева кољуншица сва у пламену. За тили час бјеше се слегло много народа, и мушког и женског, око пожара. Једни се пропеше на кров и стадоше кидати грађу да пожар не иде даље, а жене и дјеца потрчаше по воду. Прва брига бјеше известити коње и уклонити кола и кароце, што је у учињено. Огањ се није могао утулити лако, јер средња зграда бјеше сва већ у пламену, а како је таван био пун сјена, огањ је напало изобилне хране. Главни је задатак био, зауставити по-

ЛИСТАК „ГЛАСА ЦРНОГОРЦА“.

Биље цетињскога поља.

(Наставак).

Fraxinus excelsior. L. — Бијели јасен.

Fraxinus ornus. L. — Црни јасен.

Ligustrum. L. — Хр. Zimolez; т. Ligustro; ф. Тројне; њ. Rainweide

Ligustrum vulgare. L. — Калана мечковац, козјак, козино грозђе.

XLVI. ONAGREAE. — (Онаграријеје, Пан. 318. Фл. 132; Oenotherae. Пок. 70).

Eriobolium. L. — Хр. Vrbovka; ф. Eriolobe; њ. Weidenröschen.

Eriobolium montanum. L. — Eriobolium rosmarinifolium. Haenke. —

XLVII. ORCHIDEAE. (Орхидеје, Пан. 155, Фл. 238. Кађуци. Пок. 152).

Orchis. L. — Хр. Кађун; т. Cypressini; ф. Orchis; њ. Orchis.

Orchis papilionacea. L. — (Di questo genere osservai alcune specie indeterminabili per la troppo avanzata vegetazione. Од овог рода примјетих многе врсте испитиве због пребрзог раста).

(Orchis Morio. L. — Кађунак, кађун. Пок. 152).

XLVIII. OROBANCHEAE. (Оробанкеје. Пан. Фл. 197; Јогованске биљке Пок. 89).

Orobanchae. L. — Хр. Volovad; т. Orobanchae; ф. Orobanchae; њ. Sommerwurz.

(Nel primo di Cetigne ho osservato quattro specie di Orobanchae le quali non ho potuto determinare. У цетињском пољу примјетно сам четири врсте Воловода које нијесам могао испитати.)

(Воловод; водљача: Orobanchae maior. L. — Пок. 90).

XLIX. PAPAVERACEAE. (Панаперацијеје. Пан. 197. Фл. 84. Макови. Пок. 18).

Chelidonium. L. — Хр. Rosopas; т. Celidonia; cenerognela, erba da

porri; ф. Chelidoine, écloire; њ. Klatschrose.

Chelidonium majus. L. — Руса, змијино млијeko.

Papaver. L. — Хр. Turčinak; т. Papavero; ф. Pavot; њ. Klatschrose.

Papaver Argemone. L. —

Papaver Dubium. L. —

Papaver Rhoeas. L. — Турчинак, буљка, чапубуда.

L. PAPILIONACEAE. (Папиљонацијеје. Пан. 284. Фл. 113. Ленгирице. Пок. 28).

Astragalus. L. — Хр. Kozli-nac; т. Astragola; ф. Adragant, astragale; њ. Traganth.

Astragalus argentus. B. rth. —

Colutea. L. — Хр. Pucalina, pucalka; т. Vesicaria; ф. Bagnandiger; њ. Blasenstrauch.

Colutea arborescens. L. — Цудалона, жути багрен.

Coronilla. L. — т. Erba coronilla; ф. Kronwicke.

Coronilla Emerus. L. —

Coronilla varia. L. —

Galega. L. — Хр. Orlina; т. Avan-se. capraggine; ф. Galega; њ. Geisraute.

Galega officinalis. L. —

Genista. L. — Хр. Žutilica, žutilovka; т. Ginestra; ф. Genêt; њ. Ginster.

Genista sericea. Wulf. —

Genista tinctoria. L. — Жутилица, жутилова трава.

Lotus. L. — Хр. Smilj. kita; т. Ginestrina; ф. Lotier; њ. Schotenklee.

Lotus corniculatus. L. — Звездан.

Lotus hispidus. L. —

Medicago. L. — Хр. Dunjica; т. Erba medica; ф. Luzerne; њ. Schneckenklee.

Medicago falcata. L. —

Medicago lupulina. L. — Слаје.

Medicago minima. L. —

Medicago orbicularis. Willd. —

Melilotus. L. — Хр. Kokotac, zdralka; т. Melilot; ф. Melilot; њ. Melilot.

Melilotus officinalis. L. Kokotac.

Melilotus s. l. — Хр. Grašac;

жар да не захвати двије побочне зграде и да се не ушале они пластови сјена и сламе те бјеху по дворшћу. Тога ради су се ти пластови непрестано подијевали. Послије по ноћи било је већ извјесно да пожар не ће даље хватати. Како се живо радило око спасавања види се најбоље по томе, што је један пласт сламе, једва десет корака од спаљене зграде, а има му нека четири хвата у висину, остао не такнут од огня. Више пута се видјело, како читава рјеђи варица и пламења, напошени јаким сјевером, налијећу на тај пласт и заоставају га са свим својим пакленим загрљајем. Но вода га је толико квасила, да није подлегао огњеној навали. Да се тај пласт уздио, мучно би побочне зграде остале здраве.

Колико се можемо поносити, даје ријетко паћи тако живог, сложог и усталачког рада при пожарима, као што га видјесмо у нас, инак морамо признати, да би тај рад био много кориснији и успјешнији, кад би био уређен, устројен, кад би се нашем народу дала прилика, да се поучи у пожарничком раду, а за то се неште много трошка. Осим тога било би крајње вријеме да мислимо, како бисмо дошли до више воде, како бисмо стекли водовод. Јер да се овај пожар десио у сред летње суше, кад су наше биетјерне једва довољне да народ не страда од жеђи и да може умирати лице, мучно да би се ништа могло спасти.

Јучер, у недјељу, послје свете литургије, скупило се грађанство цетињско, по највишем позиву, на уласку свијетског Двора. Његово Височанство, изишао пред грађане и одушевљено поздрављен, захвали се Цетињанима на труду и пожртвовању те га показаше при угуљивању пожара кољунници. Кад је Господар, бавећи се на Његушима, разумно за пожар у кољунници, пије мислио за штету на имању, једина Му је брига била, да неће доћи у опасност живот којег Црногораца, знајући колики су устаоци и прегоаци у таквом случају. Захваљујући Цетињанима на труду и помоћ, изјављује Његово Височанство, да дарује хиљаду фиорина благајници цетињске општине.

Грађани цетињски примили су те узвишене ријечи свога Господара с одушевљеним узвицима: Живно! Живно! Живно!

Књиге и новине.

Евог оног споменика из доба Великагара Карађорђа, те обећасмо да ћемо га прештампати из биградског „Права“:

ОСНИВАЊЕ ПРАВИТЕЉСТВА СРПСКОГ.

Од 12 Августа 1807 год.

1. У Биограду установава се: утврђује се правитељствујући сенат под пред-

сједиштвом Књаза. Тако да правитељствујући сенат своју столицу има у Биограду; а сената тога глава је Књаз Овоме Књазу отачбина даје титуле „свијетљени Књаз“ и тај има власт подавати сваке милости; т. ј.: сваког по заслуги награди, а кривима праштати. А право или власт казнити кривце остаје непромијењено у руку законом суда. Судским лицима назначиће се по времену издржавање, а по месту земље.

2. Чланови правитељствујућег народног сената, осим Књаза председника, имају бити сљедећи: прво пуковође, који су до сад били по нахијама командири, отачбину управљали и бранили, називају се од сад војди, и даје им отачбина титулу „свијетли вожд“; ови војди примају у правитељствујућем сенату прво мјесто по своје старшинству. Друго мјесто даје отачбина оним људима од сада бишег народног савјета, који су учинили народу велике и важне услуге, особитим знањем, трудом и путовањем, — и ови су сенатори као и први, по овима се даје титула „превосходни сенатори“; имена ових војда и сенатора који су први и превосходни у народу људи, послје Књаза, и дјеца њихова записује се у сенатски протокол, да би се тако до вијека и они сами и њихова племена у народу знала и поштовала.

Осим тога може бити, да у сенату буде из сваке нахије, по један изабрани од првих у нахији људи, старац, који ће бити под именом савјетника сената.

Војди и сенатори, као што су превосходна лица, тако и остају за свагда до смрти без промјене сенаторима; а остали стари из нахија, т. ј. савјетници имају се мијењати, т. ј., на ново се бирати сваке три године; по у сенату имају једнак глас са осталим превосходним лицима, осим Књаза, који има три гласа, т. ј., говори сам једини за тројицу. У осталом у сенату се има све свршати вишином гласова на којој страни буде више гласова, та се слуша то се записује и твори; а при једнакости гласова она се страна слуша, где је Књаз. На пошљетку тада ће се у цијелој земљи довести људи под заклетву; да се свако закуне, да ће бити вјеран отачаству и покоран сенату и Књазу. Тако се има заклети као и остали људи и сваки вожд, сенатор и савјетник. А свијетљени Књаз има додјелити особиту клевету, да ће он законе државне чувати, испуњавати и свом силом радити, да сваки оно чини, што правитељствујући сенат нареди.

3. Ако сенатски савјетници, који ће се од нахија сваке три године изабирати, ујерно и добро послуже отачбини, да их народ три пута изабере за савјетнике, са тим таквим три пут изабрани савјетници до смрти своје и постаје сенатором, и добијаће грамоту на достојанство или благородство са титулом „превосходни сенатор“.

4. Сваки командант има пописати људе, који су служили отачбини по више и по боље у различним индвикама, и тако пописане има послати правитељствујућем сенату, који ће сенат свакому за част у награду дати грамоту на дворанство или благородство. И ови се називају благородни и имају бити чувари закона отачбине.

5. Осим реченог има се уредити законом коњохранача (?) стража, која је дужна бити свагда при сенату.

6. У свакој нахији има се назначити по један губернатор (управитељ) из оних људи, који су до сада служили отачбини, који управитељ да води бригу за све приходе од нахије, и да са два савјетнија, које ће му нахија додати сваке године, држи суд над људима своје нахије. — Но ако ко не би био довољан са тим на хијским судом, слободно може доћи у сенат

са писмом суда нахијском, шта је и како је осуђено.

7. Ови нахијски судови имају јавити правитељствујућем сенату, свако важно дјело, особито што се тиче живота кога год човјека; да не могу никога смрти прелати, докле не јаве правитељствујућем сенату и не запросе осуђењом милост од свијетљениг Књаза.

8. Будући да се ника земља ни правитељство не може држати без силе војничке — особито Србија, која са свију страна непријатељима окружена, без војске бити не може — а војска се само ваздухом и ријечима држати не може; то је нужно за сада уредити некакоје почасте за награду докле се види какови ће бити приходи земље, а послје ће се свакоме по заслуги и по способности дати награда; тако ће се онда уредити и чиновни војнички, војска довести у свој поредак, што ће се тако сваки капетан बोље брижити о својој роти, а пуковник о своје пуку.

9. Када дођу инжењери, има се назначити исправна карта цијеле српске државе; и која се год земља нађе пушта, те је све вилајетско (беглук) и то ће стајати под влашћу сената.

10. Сви дохотци земље имају бити у власти сената; и нико осим сената и ни под којим именом не може искати од народа никаква требовања.

11. Главне пуковође има бирати сенат, тако нико без знања сената не може ни мир или рат с њима учинити или водити.

12. Ни један од сенатора не може бити искључен из сената, без једногласног договора и сугласија Књаза и сената.

На првој страни рукописа стоји молба потврде ријечима:

По свему овоме молимо превисоког потврђење премилостивог нашег покровитеља и Гоусдара Императора Александра Великога.

Дано у Биограду мјесеца Августа дана 8-а 1807 године.

К. Ђорђе Петровић.

(М. П.) Врховни српски командант.

НАРОДНА ПРИВРЕДА.

Каква је пошљедница, кад се воћка дубоко пресади?

Сви искувени воћари знају, да дубоко пресађене воћке никада не могу да успијеву; и, ако за кратко вријеме не угину, оне омет не доносе рода. На и сами погљекоји баштовани се поврћем у овом погледу гријеше. Да би се штета од дубоко пресађивања биле јасно увидјела и доказала, један француски воћар чинио је опите. Он је ископао мјесеца новембра из свог растила шест комада младих крушница, које су подједнаке дебљине биле, од којих је два комада пресадио онолико дубоко, колико су биле у растилу; два за 16 сантиметра дубље; а два, најзад за 32 сант. Докле су прва два комада, која су онолико дубоко пресађена, за колико су у растилу била, тјерала снажне изданке, докле су остале само слабе и кратке. За овим пробао је и ово. Она два комада, која су таман онолико дубоко пресађена, колико су и у растилу била, покрио је земљом за 32 сант., а код остала 4 ком уклонио земљу до кореновог врата или до мјеста, одакле почињу жиле да се развијају. Шта је видио? Идуће године примјетно је то, да су она прва два комада, која су дубље пресађена а остала у порасту, док међу тим, она четири да се снажно развијају. Још једне године пробао је то, на се показала иста пошљед-

је. Пан. 181. Фл. 218. Киселице. Пок. 142).

Polygonum L. — Хр. Dvor-nik; т. Polygono; ф. Renouée; њ. Klö-terich.

Polygonum album L. — Трескот.

Polygonum aviculare L. — Трескот.

Polygonum lapathifolium L. —

Rumex L. — Хр. Štav, štalvaj; т. Rumice; ф. Oseille; њ. Ampfer.

Rumex acetosella L. — Киселац, киселица.

Rumex crispus L. — Штаваљ.

Rumex pulcher L. —

LVI. POMACEAE (Помачеје. Пан.

309. Фл. 131. Јабучнице. Пок. 41).

Pyrus L. — Хр. Крушка; т. Pe-ro, ф. Pirić; њ. Birnbaum.

Pyrus communis L. — Крушка.

Sorbus L. Хр. Оскорашњак; т. Sorbo; ф. Sorbien; њ. Eberesche.

Sorbus aucuparia, В. — Смрдљиковина.

Sorbus communis L. — Оскоруша.

Sorbus torminalis, Crantz. — Бре-

кња.

кња. Према свему томе, из ових опита види се то, да неродности воћака, као главни узрок може се приписати та не-вјештина, што се дубље воћке пресађују, а што су биле у расадници иди растилу.

Није ни мало излишно ако се на овај опит обрати нахва; јер од пошљедница, које се из њега дају очевидно видјети, зависи родност или неродност воћака. — в —
„Те жа к“.

Књижевне вијести.

Уредништво је добило књигу:

Шест приповједака

Л. К. Лазаревића.

Биоград, штампано у кр. ери. држ. штампарији, 1886. Цијена 1 динар 50 пара. Књигу је писао пошветио свому зету Милораду П. Шанчанину, а у књизи су ове приповијетке:

„Први пут се одем на јутрење (штампано први пут у Српској Зори од 1879. Прештампао у Србадији и Сокоду).“

„Школска икона“ (1879) Штампао прво у Словациу 1880. Прештампао у Србадији.

„У добри часе, хајдучи!“

„На бунару“.

„Вертер“.

„Све је то народ позлатити!“ (Све четири штампано 1881 и 1882 у „Отабини“).

УМЈЕТНОСТ.

Уредништво овог листа добило је од г. Игњата Даничића из Биograda слику књижевника и песника српског Љуба П. Ненадовића. Слика је лијепо израђена, а цијена је 50 новч. а. вр. Ко би жељно набавити ту слику, нека пошље цијену или уредништву овога листа, или г. Вуку Вулетину на Цетиње. Разумије се да се може обратити и непосредно накладику, Игњату Даничићу у Биоград.

КОЛЕРА У АУСТРО-УГАРСКОЈ.

По извјештају овдашњег п. кр. аустр. уг. посланства од 16 о. м. било је у Тријешћу од почетка колере до 6 августа (по старом) 281 случај болести колере, од којих умријеше 166, оздравише 51, а осташе под лекарском нахњом 64.

На Сењској Ријечи било је од 5 августа (по старом) 176 случајева, од којих умријеше 99, оздравише 53, а осташе под надзором лекарским 24.

Од истог посланства добило је књ. при. министарство иностранних дјела ову објаву:

„Како се колера појавила у Метковићу, наређено је да се бродови те доле од области морске адравствености и луке у Метковићу и станица морске здравствености у Форт-Оугеу и Неуму, морају подврћи надзору и останку од седам дана.

Исти бродови потврћује се у Тријешћу и у лукама Истрије лекарској посјети и, према жељи општина, дезинфекцији (чишћењу). У случају, ако би се на ком броду појавио случај колере, или друга неприлика коју правила морске здравствености означају опасном, тај брод имаће да остане седам дана у карантини.

LVI. PORTULACAEAE. (Портулачеје. Пан. 206. Фл. 136).

Portulaca L. — Хр. Тушак; т. Erba porcellana, portulaca; ф. Pourpier; њ. Portulak.

Portulaca oleracea L. — Турпит.

LVIII. PRIMULACEAE. (Примулачеје. Пан. 262. Фл. 212. Јагорчевине. Пок. 73).

Anagallis L. — Хр. Krika, mokrika; т. Bellichina; ф. Mouron; њ. Gauchheil.

Anagallis arvensis L. —

Anagallis tenella L. —

Lysimachia L. — Хр. Protivak; т. Mazza d'oro; ф. Lysimaque; Had. rlos.

Lysimachia vulgaris L. —

(Противак: Lysimachia nummularia L. — Фл. 212).

Primula L. — Хр. Jaglika, jagorčika; т. Primavera; ф. Prमेvère; њ. Schlüsselblume.

Primula officinalis L. —

(Наставиће се).

Pisello selvatico; ф. Pois sauvage; њ. Walderbse.

Orob. variegatus, Ten. — Orobus vernus, L. — Кукавичица, кукавичин хлеб.

Trifolium L. Хр. Dj-tel, djete-lina; т. Trifolij; ф. Trefie; њ. Klee.

Trifolium arvense, L. —

Trifolium Dalmaticum, Vis. —

Trifolium me. ium, L. —

Trifolium nigrescens, Vis. —

Trifolium pratense, L. — Црвена ливадна, или благословена дјетелина.

Trifolium stellatum, L. —

Vicia L. — Хр. Glabor; т. Veccia; ф. Vesce; њ. Wicke.

Vicia Glabrescens, Koch. —

Vicia Lathyracées, L. —

Vicia sativa, L. — Грахорица.

LII. PARONYCHAEAL. — Оскудјева назначења.

Herniaria L. — Хр. Kilavica, pripulnica; т. Egnicacia; ф. Herniaire, herniole; њ. Bruchkraut.

Herniaria glabra, L. —

LII. PLANTAGINEAE. (Плантагинеје. Пан. 267. Фл. 213. Боквице. Пок. 112).

Plantago L. — Хр. Bokvica, trputac; т. Plantagine; ф. Plant-in; њ. Wegerich

Plantago lanceolata L. — Боквица, жиловлак.

Plantago major, L. — Велика боквица.

Plantago maritima L. —

Plantago serpentina, Lam. —

LIII. PLUMBAGINEAE. Не налаже се у поменутих писцама.

Statice, W. — Хр. Vran'cmil; т. Piombaggine; ф. Statice; њ. Widerstross.

Statice canescens, Host. —

LIV. POLYGAEAE. (Полигалеје. Пан. 209. Фл. 97. Пок.)

Polygala L. — Хр. Krestušac; т. Poligala; њ. Kreuzblume.

Polygala comosa, Schk. —

Polygala major, Jag. —

Polygala vulgaris, L. —

LIV. POLYGONACEAE. (Полиго-

У исто вријеме предузела је влада у Сарајеву најстроже мјере за Херцеговину. Сувише наређен је декретски надзор на станици железничкој у Метковићу и код царина у Дољенима, на великој цести те води из Метковића у Домановиће, да би се спријечио улазак болести, а с погледом на жестињу заразе прекинуто се промет с Метковићем сасвим, на неколико дана.

Црногорско Поморство.

Удињ, 9 августа. — Ове неђеље за прва 4 дана имали смо несталне лагушне вјетрове, небо неколико облачно и мирно море; остало вријеме кишу, јаки јужни вјетар и узбуђано море.

Доједрише и Одједрише:

- Траб. при. „Велоче“, тон. 19, кап. А. Сали, из Св. Николе, за Бридлизи, крцат.
- Траб. при. „Роза“, тон. 16, кап. Т. Јусуф, из Бара, за Вар, празан.
- Траб. при. „Морски Коњ“, тон. 25, кап. М. Бећари, из Св. Николе, за Дубровник, крцат.
- Траб. при. „Аирлије“, тон. 20, кап. М. Осман, из Бара, за Дубровник, крцат.
- Траб. тур. „Мурадлјџе“, тон. 41, кап. А. Мехмед, из Обота, за Тријешће, крцат.
- Траб. тур. „Шехини Бахер“, тон. 38, кап. А. Закули, из Св. Николе, за Мљетке, крцат.
- Траб. при. „Софија“, тон. 24, кап. М. Тузо, из Бара, за Валону, празан.

Бар, 15 августа. — Ове неђеље имали смо вјетрове умјерене и кад кад киша са узбуђеним морем.

Барометар 76, стање температуре Р. 23.

8 августа дође из Далмације пароб. лојда „Аридука Фердинандо Масимлиан“, кап. Б. Валони, у слободној пратки. Овђе искрцао је неколико терета.

8 августа дође из Удиња траб. при. „Роза“, тон. 15, кап. Т. Јусуф, празан.

15 августа дође из Будве траб. при. „Шехини Дерија“, тон. 35, кап. О. о. Бел, крцат трговине, за Удињ и Скадар.

15 августа дође из Крфа и Арбаније пароб. лојда „Тритоне“, кап. Т. Расевић у слободној пратки. Овђе искрцао је неколико путника и терета.

16 августа дође из Далмације пароб. лојда „Нил“, кап. Морети, у слободној пратки. Овђе искрцао је неколико терета.

РАЗНЕ БИЉЕШКЕ.

Цр атка рјеч В. Богинића у једном ученом друштву париском. У про. Гоколу сједи иде париске групе друштва Тодијалне ек ономије и социјалнога мира од 26. априла ове године, који је штампан у органу итега друштва од 15. маја ове године (La Réforme sociale, Nr. 10, 15 mai, Paris 1886) читамо ово:

Пошто је главни секретар анализирао кореспонденцију, председник Жил Минел поздравља присуство г. Богинића, чiji су радови имали тако симпатичног одзива међу нама, и који је баш сада довршио законик црногорски. Још одавно, вјерно методу посматрања и убјеђен о надмоћности правног обичаја над писаним законом, одлични професор словенски одао се нескључно, као и наш учитељ, школи социјалних факта. Кроз њихову свијетлост он је нашао у стабилности породице нуждан услов за живот народа. Обновити и учврстити сеоску породицу, то је циљ коме он тежи с цијелим ауторитетом, који су му прибавили његови радови. Према овоме он је већ био од наших и ми двојако уживамо данас, што га видимо да се непосредно придружује нашим пословима.

Богинић. — Допустите ми, Господе, да вам изразим своју најживљу признателност на симпатијама, којима сте извољеди почастовати ме. Ови знаци благодарности у толико су ми драгоценiji, што долазе од друштва које је тако високо цијењено, и које се посветило, као и сам што то радим, обновљењу основне установе у животу народа, породице. А нарочито то ми је поласкала, што сазнајем да су друштво и његов славни оснивач још од прије више година, док ја то нијесам знао, пратили и оважљив моје радове. Ако је истина да људи, који се посвете истраживању истине, треба да се умнију сачувати од одобравања, ипак сасвим је природно разумјети, да се човек осјећа два пут јачи, кад налази одобравања код признатих и надлежних лица или корпорација. Ваше одобравање, Господе, подржаће ме у борби коју водим против забуда и предаја, које дезорганизују највише породичне установе. Као што знате, ова је врата борбе тежак, нарочито над се човек међу својим противницима суверетне, што често биља, с представницима науке и власти.

Уредник и издавалац **Божо Цвиконовић**

Али пошто је наша борба мрпа, пошто се наше дјеловање не односи на привремене новине, или неостварљиве фантазије, већ на најпозитивнија факта, пред којима се мора на пошлетку поклонити свака људска сила, сигуран сам да можемо рачунати од сада на побједу, прије или послје, племените ствари коју бранимо.

Питан о резултату својих позљедњих истраживања, Г. Богинић напомиње фактичку разлику, коју су до данас одржали законодавци јужнословенски између заједничке и своје сеоске породице (b. La Réforme sociale сд 15. фебруара и 1. маја). Још и данас држе да овдје постоје два социјална организма, један од другога са свијем различна. Такође са жалосном упорношћу ту разлику пренијели су и у сам закон. Докле заштитиваху једну као колективну породицу, другу остављаху као индивидуалисану породицу деструктивним правилима општега закона, која се могу примјенити само на варошке породице. У почетку и сам је г. Богинић сједовао заблудама законодаваца, докле студија факта није измјенила ове предубједљиве идеје. Он је нашао у малој као и у великој, у инокосној као и у заједничкој породици, колективни карактер, што је суштествена и господујућа црта сваког породичног органа у јужних Словена. И доиста у оба случаја, отац породице није једини и апсолутни власник (со. ствени) као у римској породици и у варошким породицама: он је само изабрани старешина, нека врста управника заједничке имовине. Његова смрт не доноси никакве промјене у начину живота инокосне породице, моралнога лица које се не губи идући преко генерација. Такође се не треба чудити, да је идеја наследства страна словенским обичајима и што у народу о м језику српском нема ријечи, којом би се она изражавала. Отуда се види, колико ова организација веже чврсто породицу, а не личност, са земљиштем. Сада се разумије, зашто је било жалосно мијешати просту сеоску породицу са варошском породицом. И доиста ово мијешање довело је законодавца до тде, да осуди инокосну породицу на несталност; а пошто је она клица, из које се може развити задруга, то је он иетим ударцим и ову порушио, ма да му је била намјера да је заштити (Одобравање е).

Превео Јов. Аћимовић.
„Право“.

КЊИЖЕВНИ ОГЛАСИ.

Код потписатора налази се на продају књижица „Селба Ивана Црнојевића с Ријекe на Цетинье 1485 године.“

Цијена је књижици 25 новч.

Ко би желлио узети коју књигу у комисиију нека се пријави. Лиђе учињена обична уступка.

Мирко Драговић.

(2—3)

15-ог августа ове године почеће излазити књижевни лист „СРПСТВО“, под власништвом и уредништвом Милојка В. Веселиновића.

По самом свом имену „Српство“ ће заступати укино Српство, гдје га год и колико има, књижевним радом. Да би у томе постигло свој циљ, оно ће доносити и примати првенствено расправе и студије: историјске, етнографске, географске, путописне и описне старина по српским земљама, народне обичаје, пјесме и све оно, из српског друштвеног живота, што сачињава и карактеристичне српску народност, што расвјетљава друштвени живот Срба из најстаријих времена па до данас.

Већ и по самом свом књижевном раду „Српство“ ће бити изван сваких унутрашњих партијских и мјесних страсти, стајаће на висини и сматраће све Србе као једну цјелину, не обзирајући се на религиозна и друга партијска умовања једном ријечју: „Српство“ ће водити књижевну бригу о Српству, ма гдје оно становало.

Оваким идејом руковођено „Српство“ држимо, да ће свакоме Србину и Српкињи бити од велике моралне користи, као и општој српској ствари; и, ако испрва с мањим радом, али ће постепено и темељито корачати у напријед, па ако нађе одзива у српскоме народу, оно ће доцније доносити и слике српских старина и опште свију знатнијих и историјских мјеста и догађаја.

Ради прегледности чланци ће улазити у одјелке по природи књижевној, тако биће одјелка:

- I. Одјелак етнографски,
- II. Одјелак историјски,
- III. Одјелак географски,
- IV. Одјелак филозофски,
- V. Одјелак путописни,
- VI. Одјелак за обичаје и митологију, и тако даље, и најзад биће одјелак за књижевне огласе.

Ми се уздамо у све српске књижевне партијете, да ће нас у овоме својим радом уредно потпомагати.

Лист ће излазити, за сада, двапут мјесечно (1. и 15 дана у мјесецу) на великом табуку у осмини, а цијена му је до краја ове године, за краљевину Србију и остале српске државе и области: Краљевину Црну Гору, Стару (праву) Србију, Македонију, Босну, Херцеговину, Банат, Бачку, Сријем, Славонију, петочну Србију под Блгарима и Арбанију 5 динара, а за све остале државе 8 динара.

Претплата се шаље власнику и уреднику „Обренова улица бр. 2.“ или г. Кости Шуменковићу трговцу „Београдска улица бр. 16.“

Школска објава.

На овдјешњој Књ. Црн. државној Гимназији почеће се нова школска година 1886/7, која траје од 1 септ. 1886 до краја мјесеца јунија 1887.

Ученици ће се уписивати 28, 29 и 30 августа у канцеларији Гимназијске управе од 9—12 часова пред подне.

У први разред примају се ученици, који су свршили с добрим усјећом четири разреда основне школе. Не могу се примити они, којима је мање од 10 или више од 15 година.

Сваки ученик, који жели ступити у гимназију, ваља да поднесе при упису своје школско свједочанство из четвртог разреда основне школе и крштеницу, и дужан је подврћи се пријамном испиту.

У исто вријеме објављује се да се ове године отвара и пети разред гимназијални.

Ко се не упише до 31 августа о. г. неће се послје примити у гимназију.

Предавања почињу у цијелој Гимназији тачно у понедјељник 1 септембра ов. г.

Цетинье, 9. Августа 1886.

У права

Књ. Црн. Гимназије.

(3—3)

О Г Л А С И.

!!ЧИТАЈТЕ!!
МАЈ ДА НЕ ДАРОВАНО.

Ми смо закупили цијелу израду једне чувене фабрике енглеске, те смо у стању продавати **трпезно посуђе** за половицу цијене што рад коста; посуђе је од британског сребра најбоље врсте, те јамчимо да ће глеђа трајати десет година.

- 6 ножева од енглеског челика.
- 12 (6 ојига и 6 виљушката).
- 12 (6 кафених ојичица и толико ојичина за јаја).
- 12 (6 врло лијепих купца за јаја и 6 наслона за ножеве).
- 2 (1 цукрена посипача и 1 пједало за чај).
- 2 (1 кашика за супу и 1 за млијeko).
- 6 врло лијепих цизелираних фи-кара.

Фабрика печата од Каучука,

набављач за Црну Гору
ДРАГУТИН БИЉЕН,

станијући на Цетинью.

Може се набавити сваке врсте печата од каучука и метала са гаранцијом.

Сваке врсте печата за восак са круном и грбовима и т. д. који се по пробама и избору, како ко зажели исправно добавити могу.

Свака врста, па и најмања била израђује се најолидније.

Сви они, који би жељели од које врсте гореречених печата имати, могу се потписаноме обратити.

Цетинье, Августа 1886.

Драгутин Биљен.

6 веома лијепих таџира за вође са ликовима индијским и јапанским.

2 врло лијепи свијетљак за трпезу. У све: 60 комада, — а све то за само **25 Франака** (наполеон и четврт). То је пријед костало равно 100 фран. (5 наполеона).

Наруџбина се извршују само након примљена новца, а ако се наручителу не би свиђало посуђе, може га одмах натраг послати и новци ће му се поврнути.

Пакет прашка за чистљење посуђа коста 25 сантима, (12 новчића).

братити се: Universal-Versandt-Bureau, Wien, Ottakringerstrasse 112. 140.

Или филијали исте: Rothenthurmstrasse 5, Wien.

САМО ЈЕДАНУТ

НУДИ СЕ ОВАКО ДОБРА ЗГОДА, ГДЈЕ СЕ МОЖЕ ЛИЈЕП САХАТ ЗА ПОЛОВИНУ ЦИЈЕНЕ НАБАВИТИ.

ВЕЛИКА РАСПРОДАЈА.

На читавом јевропском континенту настали политички одношаји нијесу ни Швајцареку мимипали, што је поводом знатном исељавању радника, услијед чега је и уздрман опстанак творница. Тако је и прва и најзнатнија творница сагова, коју ми заступам, за сада затворена, те нам је повјерена продаја њезиних творива. — Они такозвани Вашингтон сакати најбољи су сахати онога свијета, изванредно елегантно гравирани и везени и по американском саставу направљени.

Сви су сахати на секунду репаширани, и ми јамчимо за сваки сахат 5 година.

За доказ сигурна јамства и строге солидности обвезујемо се овим јавно, да ћемо сваки сахат који није по вољи, натраг узети и измијенити:

1000 депних ремонтор-сахата, навијају се без кључа с кристалним закљонцем, изванредно тачно на секунду регулирани, осим тога новим начином електро-галаванички позлаћени, с ланцем, медаљоном и т. д., прије фиор. 25, сада комад само по фијорина 10.20.

1000 красних сах. на котву од никел сребра, на 15 рубина, с маљованим квалом, с казалом за секунде, кристалним плоскатином стаклом, прије фијор. 21, сада само по фијор. 7.25, све на секунду репаширани.

РАСПРОДАЈА САХАТОВА

Творница сахатова Фром,

Wien II. Obere Donaustrasse 107.

О Б Ј А В А.

Куће покојног Ника Баћа толико су пута издане на јавном аукану па до данас се само попу Шћуто Бурапковић пријави да би желлио исте купити и то за 610 талијера. Надлежне власти видјеше да куће ни полак од њихове вриједности не дају те из тог узрока продужише рок за продају истих до 14 октомбра т. г. када ће се ма по којој цијени предати другом или попу Шћуту за исто.

Приимједба: Пеко Крстов и Видо Лукић дају за куће Баћеве 650 талијера.

Цетинье, 26 Јула 1886.

Управа вароши Цетинья.

Државна штампарија.